

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Heršpická - správa nemovitostí, spol. s r. o.**, se sídlem Strážní 7, Brno, zastoupené JUDr. Ivanou Dreslerovou, advokátkou se sídlem Ponávka 2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Brně, vznesené žalobcem ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 A 209/2017,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně Mgr. Milan Procházka, JUDr. Petr Polách a JUDr. Viktor Kučera **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 209/2017.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 21. 1. 2016 zrušil Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 30 A 12/2014 - 99 rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2013, č. j. JMK 115058/2013, kterým žalovaný zamítl žádost navrhovatelů o vydání rozhodnutí o tom, že žalobkyni nevzniklo právo stavby. Kasační stížnost žalobkyně a Ing. arch. M. T. (autorizovaný inspektor) byla zamítnuta; následná ústavní stížnost odmítnuta. Návazně na výše uvedené žalovaný zrušil rozhodnutí Magistrátu města Brna, odbor územního a správního řízení, a věc mu vrátil k novému projednání. Magistrát města Brna vydal dne 10. 3. 2017 nové rozhodnutí č. j. MMB/0104559/2017, o tom, že žalobkyni nevzniklo právo stavby. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.

[2] Odvolání bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. JMK 98052/2017, zamítnuto. Proti předmětnému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně.

[3] Dne 25. 10. 2017 vznesla žalobkyně námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Brně Mgr. Milana Procházky, JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery. Podjatost dovozuje ze skutečnosti, že jmenovaní soudci jsou zařazeni do soudního oddělení 30 A, přičemž se v předchozím řízení podíleli na projednávání a rozhodnutí věci. Žalobce má za to, že tato skutečnost zakládá důvod pochybovat o jejich nepodjatosti při projednávání její žaloby podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Dále žalobkyně uvádí, že ve věci, která je předmětem nynějšího projednání a rozhodnutí byla v minulosti u Krajského soudu v Brně vedena tři soudní řízení, přičemž všechna projednala a rozhodlo soudní oddělení 30 A. Soudci tohoto oddělení tedy v minulosti opakovaně projednávali a rozhodli o věci totožné s nyní projednávanou věcí. Dle žalobkyně se tedy na rozhodování věci podíleli.

[5] Soudci Krajského soudu v Brně se k námitce podjatosti vyjádřili v tom smyslu, že nemají žádný poměr k věci, k účastníkům ani k jejich zástupcům. Podíl na „předchozím soudním řízení“ je třeba chápat instančně, tj. nikoli tak, že by věc nemohl projednávat a rozhodovat tentýž soudce (senát), který se jí již dříve na téže stupni soudní soustavy zabýval. Rozvrh práce soudu navíc přímo v bodě 1 (obecná část rozvrhu práce úseku správního soudnictví) stanovil, že „[n]apadne-li znovu žaloba ve věci, v níž bylo dříve krajským soudem vydáno zrušující rozhodnutí, přidělí vedoucí kanceláře takovou žalobu do toho senátu, v němž bylo takové rozhodnutí vydáno.“ Dále rozvrh práce na stejném místě stanoví, že „[v]ěci, v nichž je dána totožnost účastníků řízení nebo totožnost napadeného rozhodnutí, přiděluje vedoucí kanceláře témuž senátu“. Závěrem soudci konstatují, že věci jim byly přiděleny dle rozvrhu práce, přičemž samotní soudci neměli na rozdělování věci žádný vliv.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. „[s]oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

[8] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003-18, publ. pod č. 53/2004 Sb. NSS, dospěl k závěru, že podíl soudce na rozhodování v předchozím soudním řízení ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; předchozím soudním řízením není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. Obdobně v usnesení ze dne 6. 1. 2005, č. j. Nao 56/2004 - 54, č. 545/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud shledal, že smysl právní úpravy vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení „spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „předchozí soudní řízení“ interpretovat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce.“

[9] Z námitek samotné i z předloženého spisu je zřejmé, že o shora popsanou situaci *instanční oddělenosti*, tj. rozhodování ve stejné věci u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu, se v projednávané věci nejedná. Okolnost spočívající ve vydání jmenovanými soudci rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 1. 2016, č. j. 30 A 12/2014 - 99, kterým soud zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž žalovaný následně vydal rozhodnutí, které je v projednávané věci sp. zn. 30 A 209/2017 u Krajského soudu v Brně napadeno žalobou, není „předchozím soudním řízením“ ve smyslu § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Naopak jedná se o okolnost spočívající v postupu soudců *v řízení o* (téže) *projednávané věci*, která podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. výslovně *není důvodem* k vyloučení soudců.

[10] Za lichou je nutno považovat i výtku žalobkyně směřující vůči tomu, že předchozí tři soudní řízení rozhodovalo soudní oddělení 30 A. Ani tato nezakládá důvod pochybovat

o podjatosti soudců, neboť věci byly rozděleny dle tehdy platného rozvrhu práce, jehož zákonnost žalobkyně nezpochybňuje.

[11] Lze tedy uzavřít, že námitka žalobce neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., a ani z vyjádření shora jmenovaných soudců neplyne nic, co by mohlo založit pochybnost o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývaly ani ze soudního spisu.

[12] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Brně Mgr. Milana Procházky, JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery neshledal důvodnou.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst.3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. ledna 2018

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu